

כתובות קב

עניין: שיעבודא דאורייתא דערב

גמ' ב"ב קעג:

א"ר הונא מנין לערב דמשתעבד דכתיב
 א'אנכי אערבנו מידי תבקשנו מתקיף לה
 רב חסדא הא קבלנות היא דכתיב ב'תנה
 אותו על ידי ואני אשיבנו אלא א'אמר רבי
 יצחק מהכא ב'לקח בגדו כי ערב זר ובעד
 נכריה חבלהו ואומר י'בני אם ערבת לרעך

ריטב"א ב"ב קעג:

[הא קבלנות היא. וקשה אמאי הוי] (האי) לשון קבלנות (אינו)
 כי למי נכנס יהודה קבלן, [הא] לזה עצמו היה. תירץ לי
 מורי דלא דק תלמודא דכל מאי דאמרינן הכא אינו אלא
 אסמכתא, ולי היה נראה דתלמודא משמע ליה כי יעקב נתנו
 לראובן ושאר אחיו על קבלנות יהודה, וכן אמר [יהודה] ליעקב
 תנה אותו להם על ערבותי:

מהרש"א ב"ב קעג:

גמ' מנין לערב כו' האי קבלנות הוא דכתיב תנה וגו'. יש לדקדק דהא האי קרא
 תנה אותו על ידי וגו' דר'אובן אמרו ויהודה לא אמר אלא אנכי אערבנו וגו' ולא הזכיר לשון קבלנות
 בדבריו כמו שלא הזכיר קבלנות בקרא דמייתי כי ערב זר וגו' וא"כ מאי פריך ליה רב חסדא
 מקרא דר'אובן דכתיב תנה אותו וגו' וי"ל כיון דר'אובן בקבלנות קבל ערבותו ולא נתרצה לו יעקב
 אין סברא שיבקש ממנו יהודה בערבות לחוד אלא ע"כ שגם יהודה בא בערב קבלנות אלא שלא
 הזכיר זה כאן וסמך אקרא דר'אובן שזכר בו קבלנות תנה אותו על ידי פרש"י כלומר כאלו מקבלו

בית יוסף חושן משפט סי' קכט

(ח) (א), (ב) (א) **הערב** לחבירו וכו'. בסוף בתרא (קעג): מייתי לה מאנכי אערבנו (נראשית מג ט)

פרישה חושן משפט סי' קכט

קכט (ח) **הערב** לחבירו משתעבד מן התורה. בסוף צנא בתרא
 (דף קע"ג) ומייתי לה מאנכי אערבנו עכ"ל בית יוסף. ואין כוונת
 בית יוסף דללמד מהא לחוד דהא מסיק הגמרא שם על זה זה לשון מתקיף
 לה רב חסדא הא בקבלנותא היא דכתיב (נראשית מג לו) תנה אותו על ידי
 ואני אשיבנו אלא מהכא כו' בני אס ערבת כו' (משלי ו א) עיי"ש אלא ריש
 הסוגיא נקט הבית יוסף. מיהו קשה למה כתב רבינו דערב משתעבד מן
 התורה כיון דלפינן לה ממה דכתיב במשלי שהוא כתובים. לכן נראה דסברא
 ליה לרבינו דלא חזר התרצן לגמרי ממאי דאמר מעיקרא דללמד מאנכי אערבנו
 אלא הכי קאמר המקשן דילמא אין נד חיוז לערב ומה שנאמר ביהודא אנכי
 אערבנו איירי דוקא בקבלן ואף על גב דלא נזכר שם בלשון קבלנות דהא
 מקינן בסתמן זה סייט דכולהו (פירוש הלשונות דחשיב לקמן) לשון ערבות
 עד שיאמר תן לו ואני אסן מכל מקום יש לומר דסמך התורה בזה אדברי
 ר'אובן שאמר לאציו מקודם לכן תנה אותו על ידי ואני אשיבנו לך ג] והשיב
 לו כיון דמצינו בספר משלי דערב גרידא משתעבד משום הכי נפרש גם כן
 דברי יהודה כפשוטם וכמשמעותם דנערבות גרידא משתעבד וכן נראה שהוא
 כוונת בית יוסף ודוק, ועיין דרישה: ומ"ש במה דברים אמורים

